

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Epitome De Fide Et Operibvs, Adversvs chimærica[m]
illam atq[ue] monstrosam Martini Lutheri libertatem,
quam ipse falso ac perditæ Christiana[m] appellat**

Hoogstraten, Jacobus van

Coloniæ, 1525

VD16 H 4817

Licet homini gloriari, co[n]fidere, & co[n]solari in sua operibus bonis. Cap.
XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30498

deus est intentator malorum (subaudi tentamento). Ipse autem
neminem tentat, unusquisque uero tentatur a concupiscentia sua
abstractus & illectus.

¶ Licet homini gloriari, cōfiderē, & cōsolari in suis
operibus bonis. Cap. XIII.

EX his q̄ in p̄cedētib; p̄ diuū Aug. declarata sunt, Pri-
mo claret quo nā mō hō propriā salutis cooperatoꝝ exis-
stat, q̄n̄ opa facit æternæ uitæ meritoria, quæadmodum
hortat̄ ap̄tus. Cū timore & tremore (inquiēs) uestrā ipsoꝝ o-
peramini salutē, Et saluator, Operamini uobis, nō cibū q̄ pe-
rit, sed q̄ p̄manet in æternū. Deinde p̄spicuū euadit, q̄m̄ liceat
nobis in bonis opibus gloriari, dūmodo nō in nostris uiribus,
q̄si nō acceperimus, sed in dño gloriemur, Hi sane (teste Au-
gust. ep̄la ad Valētinū) gloriānt̄ quasi nō acceperint, q̄ se a se
ipsis iustificari putant, ac p̄ hoc in seipsis, nō in dño gloriātur,
Ei lib. II. de Genesi ad literā. Qui gloriānt̄, nō nisi in dño glo-
riānt̄, cū cogitat, nō suū, sed illi⁹ esse, nō solū ut sit, uerū ut nō ni-
si ab illo, ei bñ sit a q̄ habet ut sit, & hoc dei p̄ceptū est. Secun-
do etiā patet, quæadmodū homini licitū sit cōfiderē, seip̄m q̄z
cōsolari, in suis opationibus, Ad Roma. nāq; ap̄tus inq̄t, Glo-
riamur in tribulationib; n̄ris, sciētes q̄ tribulatio patiētiā ope-
rat̄, patiētiā probationē, p̄batio v̄o spem, spes aut̄ nō cōfūdit
Et ad Tim̄. Positus sum magister gētiū ob quā causam etiāz
hæc patior, sed nō cōfundor. Scio em̄ cui credidi & cert⁹ sum
q̄a potēs ē depositū meū seruare in illū diē. Et ca. 4. Bonū cer-
tamē certauī, cursū cōsummaui, fidē seruaui, i reliq̄ reposita ē
mihi corona iustitiæ, quā reddet mihi in illa die, iustus iudex
Vide quō ap̄tus seip̄m cōsolat̄, ex suis proprijs iustitiæ opibus
quinetiā ut designaret idip̄m & alijs licere, cōtinuo subiūgit,
nō solū aut̄ mihi, sed & oibus q̄ diligūt aduētū ei⁹. Postremo
clarefcere p̄t minime eē absurdū, si q̄s pusillanimis iust⁹, cōsci-
entiæ stimulo, propter cōsciētiā scelex̄ p̄teritoꝝ turbat⁹ & af-
flictus, in sui cōsolationē, opibus male gestis, contraponat, &
mō q̄dā exæquet opa bona, q̄ antea diuino adiut⁹ auxilio fceli-
citer peregit, & q̄ post hac dei gr̄a cōfortād⁹, facere confidit.
Hūc honotē bonis opibus tribuit Lutherana rabies oīm san-
ctoꝝ opes; inimica nō p̄misit, sicut reipsa cōpertū est. Nā cū

Philip. 2.

2. corollariū.

Rom. 7

2. Tim. I.

corollariū.

cōsolationē hanc, cōcionator quidā deuotior ad pplm declarat, q̄ primū reclamātū est, Haud licitū esse quēpiā, ī bonis suis operibus cōfidere. Nec animaduertere miseri potuerunt, futore eorū obstāte, exēplū sancti regis Ezechie. In q̄ tñ eo in loco cōcionator ille procul dubio tū doctus tū pius se oino fundauerat. Denūciata em̄ sibi morte sanctus rex sic orat ^{4. Reg. 2} bat, Obsecro dñe, memēto quō ambulauerim corā te in ueritate, & in corde perfecto, q̄d placitū est corā te, Porro ap̄tus ca ^{I. Cor. 17} nibus illis resistit, cōmemorans etenim scelera sua, Ego (inqt) nō sum dignus uocari ap̄tus, qm̄ persecutus sum ecclesiā dei, Habes nunc, quō ap̄tus sua sibi proponit scelera, Audiamus ^{I. Cor. 17} porro, quid suis sceleribus obiecerit. Gratia dei (inquit) sum id quod sum, gratia eius in me uacua nō fuit (subaudi a bonis operibus) quod declarās cōtinuo subdit, sed abundantius oibus laboraui, Habes hic bona opa eius, cōtra mala e regione cōmemorata, nō quidē tanq̄ principalr ab eo essent patrata, ad q̄d significādū cōtinuo adiecit, Nō ego, sed grā dei mecū, Ne tñ putaret in bonis opibus, oēm actiuitatē & efficiētā a se exclusisse, mox addidit, sed grā dei mecū, sicut & alibi inqt, ^{I. Cor. 5} Dei em̄ sumus adiutores. Eandē q̄q; cōsolandi nobis formā proponit, de operib⁹ futuris, regi⁹ ille cytharedus David aīe suae dicēs. Quare tristis es aīa mea, & quare cōturbas me? Sed qd ^{Psal. 41} animae trepidātī responderit audiamus, Spera (inquit) i deo, qm̄ adhuc cōfitebor illi, Sperat inquā primo in deo, deinde in cōfessione sua futura & c̄. Super quo Cassiodorus, Sperare potui quia adhuc in praesenti cōfitebor. i. de peccatis p̄cēnitiam agam. ut tibi non obsistam

¶ Fundamenta prioris Lutheranae libertatis.

Caput XIII.

SVpeſt ut q̄d iſtituti n̄ri rō requirit indagemus q̄ nā ſit illa libertas ch̄riana mūdo tādē p̄ Martinū inueſta, q̄ fundamēta quae uerō eius, Ad hāc autē indaginē, quaedā nobis repetenda ſunt, quaedā uero adnotanda, Cū autē libertas illa ch̄riana apud Martinū nō debeat priuata eē unius aut paucorū, ſed publica oīm ſecūdū hoc ergo, ſicuti hoīm ſaltē ch̄rianorū, alē ſtat⁹ eſt iuſtitie & gr̄e, alter ŷo p̄cti & iuſtitie, ita profecto & gemina inuenim⁹ hoīm opera, nēpe iuſtificati hoīs & nōdum